

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 157.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 14-ГО ЛИПНЯ 1978

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, JULY 14, 1978

No. 157.

VOL. LXXXV.

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР ВВАЖАЄ СУД НАД СОВЕТСЬКИМИ ДИСИДЕНТАМИ ЗА „АТАКУ НА КОЖНУ ЛЮДИНУ В СВІТІ, ЯКА ВІРІТЬ В ОСНОВНІ ЛЮДСЬКІ ВОЛЬНОСТІ”, ЗАПОВІДАЄ МОЖЛИВІСТЬ ВІДПЛАТНИХ „ІНШИХ АКЦІЙ”

ОРГАНІЗАЦІЙНІ І ВИДАВНИЧІ СПРАВИ БУЛИ ГОЛОВНИМ ПРЕДМЕТОМ УВАГИ І РІШЕНЬ НОВООБРАНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНС НА ЙОГО ПЕРШОМУ ЗАСІДАННІ

Джерзі Сіті. — Організаційні і видавничі справи, що разом з оформленими в окремі відділи-департаменти рекордовим і касом належать до головних ділянок праці Українського Народного Союзу, були головним предметом уваги, дебат і рішення новообраного 29-ого Конвенції цієї найстаршої і найбільшої української установи у світі в травні цього року Головного Екзективного Комітету на його першому засіданні, що відбулося тут в приміщеннях Головної Канцелярії в по-південних годинах минулого вівторка, 11-го липня. Засідання було початково заплановане на понеділок, 10-го липня, але його відложено на один день з уваги на похорон заслуженого і провідного громадського та союзного діяча і до своєї смерті почесного члена Головного Уряду УН-Союзу, св. п. д-ра Володимира Гала.

Новообраний Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу під час перших своїх нарад 11-го липня 1978. На фото (справа): новообраний головний організатор Василь Оріховський, переобраний головний касир пані Уляна Дячук, головний секретар Володимир Сохан, новообраний головний президент д-р Іван О. Фліс і заступник головного президента д-р Мiron Куропас та переобраний головний директор для Канади сен. Павло Юзик і заступниця головного президента пані Марія Душник, та ред. А. Драган.

Головного Екзективного Комітету, вислухано короткого звіту головного касира пані Уляни Дячук про нові інвестиції, які схвалено, та про більш видатки в останньому часі, зокрема про покриття коштів 29-ї Конвенції, які по день 1-го липня вносили 318,000.00 доларів та які ще на кілька тисяч збільшаться. Головна позиція в останніх видатках УНСоюзу становить виплати дивідендів членам в червні ц. р. на загальну суму 515,000.00 доларів.

Зміни представництва УНС в УККА

З уваги на персональні зміни в складі Головного Уряду УНС, що наступили після виборів на 29-ій Конвенції минулого травня в Півтсбургу, Головний Екзективний Комітет УНС на своєму першому засіданні схвалив відповідні зміни також у представництві УНСоюзу в нашій центральній репрезентації, Українському Конгресовому Комітеті, як також перевірив відповідні зміни в Дирекції Української Національної Корпорації Дому УНС та в представництві УНС в Дирекції мешканого дому Полус Гук.

Представництво в УККА. Президія: віцепрезидент — д-р Іван О. Фліс, касир — пані Уляна Дячук. Контрольна Комісія: о. митрат (Продовження на стор. 3-й)

Андрій Добрянський виступить цієї суботи на Союзівці

Союзівка. — Андрій Добрянський, бас-баритон Метрополітальної Опери в Нью-Йорку, відбуде обширне турне по Америці з цією компанією. Його останній виступ перед українською публікою мав місце в Півтсбургу під час концерту напередодні 29-ї Конвенції УНСоюзу. Під час програми на Союзівці А. Добрянський виконає кілька пісень, арий і композицій при фортепіановому аккомпанюванні п-ни Дозі Сигіди.

Андрій Добрянський

В. Гентіш відомий гостем Союзівки із своїх часів виступів колись в ролі концертмейстера, а в останніх роках — в ролі сатириста з гумористичними монологами на актуальні в гро-

ВЕНС І ГРОМИКО ПЕРЕГОВОРЮЮТЬ СПРАВУ САЛТ II

Женева. — Державний секретар Сайрус Венс і советський міністер закордонних справ Андрей Громико у вівторок, 11-го липня, прибули до цього швейцарського міста, щоб протягом наступних двох днів відбутися чергові наради в справі нового договору відносно обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II). Переговори між Вашингтоном і Москвою щодо САЛТ II ведуться вже довгий час, але ще не пощастило дійти до порозуміння відносно кількох справ, наприклад, щодо можливих обмежень відносно советського бомбовика „Бекфаер” і відносно „пересувних” американських ракет „Ем-Екс”.

Москва твердить, що згаданий бомбовик не належить до категорії стратегічної зброї, а ЗСА хочуть розбудувати сітку „пересувних” ракет, щоб в такий спосіб зменшити можливість, що на випадок війни Советський Союз своїми міжконтинентальними ракетами знищить більшість американських „нерухомих” ракет. Промовляючи у вівторок на женецькому лану Венс і Громико підкресливали, що головною темою їхніх нарад буде САЛТ II, а державний секретар Венс знову зазначив, що не планує до договору з іншими проблемами. Проте, дорадники Венса поінформували, що він у розмові з Громиком тактично відкинув питання судових розправ над советськими дисидентами Анатолієм Шаранським і Александром Гінзбургом, як теж представити становище американського уряду щодо оборони прав

людини в цілому світі, включно із СССР. Один з дорадників Венса сказав, що державний секретар видивлятиме „не тільки справу Шаранського, але всіх дисидентів”. Крім того Венс має передати Громикові листа президента Джиммі Картера до советського лідера Леоніда Брежнєва, в якому згідно з твердженням деяких працівників Білого Дому, Президент видивляє питання переслідування дисидентів у СССР і судові розправи над Шаранським та Гінзбургом. Секретар Венс у четвер, 13-го липня, має зустрітися в Женеві з Авітал Шаранською, дружиною Анатолія Шаранського. П-Шаранська вже раніше вилетіла до Ізраїля, а тепер бере активну участь в масових акціях в обороні її чоловіка та інших советських дисидентів.

Сенат схвалив 36 бильйонів на нову зброю і досліді

Вашігтон. — У вівторок, 11-го липня, Сенат, 87-ма голосами проти 2-ох схвалив призначити 36 бильйонів доларів на розбудову нової зброї та на військові досліді. Речники цієї Палати Конгресу заявили, що така нова зброя, як нові атомові літаконосці та інші кораблі, як теж танки, ракети і літаки, конечно потрібні з уваги на факт, що Советський Союз постійно розбудовує свою військову силу, що становить поважну загрозу для ЗСА і цілого вільного світу. Подібно висловлювалися теж конгресмени, коли Палата Репрезентантів в травні ц. р. схвалила 38 бильйонів доларів на ті самі цілі. Тепер справа піде до спільної комісії обох Палат Конгресу для полагодження розбіжностей. Коментатори вказують на факт, що обидві Палати проголосували більші суми на розбудову нової зброї та на військові досліді, ніж пропонував Білий Дім, який на ті цілі хотів призначити тільки 35.5 бильйона доларів.

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР ПРОГОЛОСИВ ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

Вашігтон. — Минулого вівторка, 11-го липня, президент Джиммі Картер, виконуючи резолюцію Конгресу ЗСА з 1959-го року, проголосив третій тиждень липня, який починається цієї неділі, 16-го липня, Тижнем Поневолених Націй, закликаючи нарід З'єднаних Стейтів Америки „відповідними церемоніями та активностями відновити свою відданість справі всіх народів, які змагаються за волю, незалежність та основні права людини”. Проклямація президента Картера в англійсько-мю оригіналі і українсько-мю перекладі звучить:

PROCLAMATION

By joint resolution, approved July 17, 1959, the 86th Congress authorized and requested the President to proclaim the third week of July in each year as Captive Nations Week.

For more than 200 years, our nation has sustained the belief that national independence, liberty and justice are the fundamental rights of all people.

Today, we reaffirm our commitment to these principles.

In particular, we pay a tribute to those individuals and groups who demonstrate their attachment to these principles in their own country and throughout the world.

Now, therefore, I, Jimmy Carter, President of the United States of America, do hereby designate the week beginning July 16, 1978, as Captive Nations Week, and invite the people of the United States to observe this week with appropriate ceremonies and activities and to renew their dedication to the cause of all people who seek freedom, independence and basic human rights.

In witness whereof, I have hereunto set my hand this 11th day of July, in the year of Our Lord nineteen hundred seventy eight, and in the independence of the United States of America the 203rd.

Jimmy Carter

ПРОКЛЯМАЦІЯ

Спільною резолюцією, затвердженою 17-го липня, 1959-го року, 86-ий Конгрес уповноважив і закликав Президента проголосувати третій тиждень липня кожного року Тижнем Поневолених Націй.

Протягом понад 200 років, наша нація вдержує віру в це, що національна незалежність, воля і справедливість є основними правами всіх народів.

Сьогодні ми підтверджуємо наше зобов'язання до цих принципів.

Особливо ми висловлюємо пошану до тих осіб і груп, які виказують їхню відданість цим принципам в їхній країні та в цілому світі.

Тому я, Джиммі Картер, президент З'єднаних Стейтів Америки, оцим визнаю тиждень, що починається 16-го липня 1978-го року, Тижнем Поневолених Націй і запрошую нарід З'єднаних Стейтів відвідати цей тиждень відповідними церемоніями та активностями і відновити свою відданість справі всіх народів, які змагаються за свободу, незалежність і основні права людини.

В доказ того я оцим кладу мій підпис в цьому дні 11-го липня Року Божого тисяча дев'яносто сімдесят восьмого та в році 203-мю незалежності З'єднаних Стейтів Америки.

Джиммі Картер

ВСТАНОВЛЕНО ПРОГРАМИ ВІДЗНАЧЕННЯ ТИЖНЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ У ВАШІНГТОНІ І НЬО ЙОРКУ

Вашігтон. — Заходами Крайового Комітету Поневолених Націй, що його очолює президент УККА проф. д-р Лев Добрянський, тут в Конгресі ЗСА відбулися дві імпрези з нагоди Тижня Поневолених Націй, який припадає на 16-го до 22-го липня.

У вівторок, 18-го липня, сенатори С. Гаякава з Каліфорнії і Д. Мойніген з Нью-Йорку влаштували прийняття від год. 5-ої до 7-ої увечері в сенатській будівлі ім. Рассела (кімната ч. 318), під час якого ці та інші сенатори виступили відповідно промови з нагоди Тижня Поневолених Націй.

В четвер, 20-го липня, конгресмени Даніел Флад і Едвард Дервінські влаштували подібне прийняття в Палаті Репрезентантів, в год. 12-й вполудне, в будівлі ім. Райбурна (кімната ч. 338-340). Після полуденку відбувся семінар на тему поневолених націй та американської законної політики. Співорганізаторами цієї програми є Крайовий Комітет Поневолених Націй та Американська Рада за Світову Свободу. Вступ на полуденок-семінар — 7 дол. від особи.

Про ці програми всіх сенаторів і членів Палати Репрезентантів повідомив д-р Л. Добрянський листом з 7-го липня ц. р., запрошуючи їх до участі та відповідних заяв в обох Палатах. Д-р Добрянський звернув увагу в листі на постійні атаки Москви на

Вашігтон. — В середу, 12-го липня, президент Джиммі Картер заявив, що суд над Шаранським та іншими дисидентами в Советському Союзі він вважає за „атаку на кожну людину, що живе у світі та яка вірить в основні людські вольності та готова їх вольності обстоювати або за них боротись”. Президент Картер сказав що заяву в розмові з кореспондентами французького і західнонімецького телебачення в тому самому дні, як Палата Репрезентантів більшість 380 голосів проти 10 схвалила прийняти вже попереднього дня Сенатом резолюцію із засудом судової розправи над Шаранським і Гінзбургом та іншими дисидентами в Советському Союзі. В своєму інтерв'ю із зазначеними французьким та західнонімецьким кореспондентами, що відбулося в Білому Домі, президент Картер наткнувся на „інші акції, що їх обмірковується” у зв'язку з судом над Шаранським і Гінзбургом, хоч тих акцій не назвав. Проте, з інших поінформованих джерел подають, що в Уряді у Вашингтоні обмірковується можливість повного припинення всіх торговельних домовлень з Москвою у відплату за суд над Шаранським у Москві і Гінзбургом в Калужі.

Вашігтон. — З урядових джерел інформують, що Державний департамент тепер перевіряє справу запланованого продажу Советському Союзі апаратури для видобування нафти, що може бути першою з ряду акцій у відповідь на судові розправи над советськими дисидентами, зокрема над Анатолієм Шаранським і Александром Гінзбургом, які тепер відбуваються у Москві і Калужі.

Департамент торгівлі недавно дав дозвіл корпорації „Дресер Індустріс” з Далласу, Тексас, продати цю апаратуру Советському Союзі за 144 мильйонів доларів, але з уваги на те, що советські власті, не вважаючи на заклики уряду президента Картера відкликати заплановані судові розправи над згаданими дисидентами, все одно поставили їх під суд. Державний департамент вирішив перевірити справу продажу. Сподіваються, що президент Картер за кілька днів оприлюднить рішення в тій справі.

Д-р Збігнєв Бжезінський, дорадник Білого Дому для справ крайової безпеки, є головним промотором „торговельних відплатних акцій” проти Советського Союзу у зв'язку з порушенням прав людини в Москві, зокрема у зв'язку з найновішими судами над дисидентами. Натомість державний секретар Сайрус Венс і секретар торгівлі Хуаніта Креспс вважають, що ЗСА не повинні реагувати на советські порушення прав людини торговельними обмеженнями, бо це, на їх думку, матиме „контр-продуктивні наслідки” і негативно вплине на американську міжнародну торгівлю.

Розбіжність в поглядах не обмежена до виконавчої частини уряду, а охоплює теж законодавчу. Деякі сенатори та конгресмени ліберальних поглядів погоджуються із секретарями Венсом і Креспс, але багато впливових законодавців з обох партій твердять, що ЗСА повинні теж припинити (Продовження на стор. 3-й)

СУД НАД ШАРАНСЬКИМ І ГІНСБУРГОМ У МОСКВІ ТА ПРОТЕСТИ ПРОТИ НЬОГО ЗДОБУВАЮТЬ СВІТОВИЙ РОЗГОЛОС

Москва. — Пресові агентства і численні кореспонденти інформують з Москви про продовження політичного процесу над двома дисидентами — Анатолієм Шаранським і Александром Гінзбургом, яких судить советський суд одного за „зраду батьківщини” і співпрацю з закордонними розвідними центрами, зокрема американською Центральною Розвідкою Агінцією, а другого за антисовєтську пропаганду і надуриття за кордонно валютною, звертають увагу, що обидва процеси в Москві і Калужі й далі відбуваються за закритими дверима і на них не допускають навіть найближчих рідних, не говорячи про закордонних політичних спостерігачів і кореспондентів. У вівторок, 11-го липня, на залу суду знову не допущено матері Шаранського Іди Мілгрим і дружини Гінзбурга Ірини, яку випросили з судової зали після того, як вона голосно заперечила твердження одного зі свідків, коли він називав її мужа „кримінальним бандитом”, фінансованим із закордонно. Матері Шаранського відповіли у найвищому суді СССР, куди вона зверталася за дозволом про участь в процесі, що коли вона хоче виступити як свідок в обороні сина, вона не може бути присутня на цілому процесі. Тому їй, 70-річній жінці, нічого не залишилося, як вистояти цілими днями біля будинку суду, вичікуючи на виступ від молодшого сина Анатолія, якому, як одинокому членові родини, дозволено бути прийнятим на процесі. Деяке заміщення на про-

цесі Гінзбурга викликала поведінка підсудного. Коли суддя запитав його про етнічну приналежність, Гінзбург без вагання відповів: „в'єзень”, викликаючи тим самим негативну реакцію серед урядових свідків, зверхованих на процес органами КГБ. Серед обвинувачень, висунених проти Гінзбурга прокуратурою, побіч антисовєтської пропаганди є також обвинувачення про поширення ним в СССР книжки письменника О. Солженіцина „Архіпелаг ГУЛаг” та інших його видань, а також перекладеної на російську мову книжки англійського автора Роберта Конвеста „Дні Грейт Терор”, яка описує в подробних знущаннях сталінського режиму над політичними в'язнями і населенням в СССР. Один із свідків прокуратури заявив, що були випадки самогубства після прочитання цієї книжки, підсудного ці прокладі Гінзбургом.

Девід К. Шіплер, кореспондент „Нью Йорк Таймсу”, згадуючи про дальший хід процесу над Шаранським в Москві, відмічує цікаву поведінку советських офіційних осіб, які при зустрічі з закордонними кореспондентами майже не згадують про співрозмовника Шаранського з С-Ай-Ей, хоч на самому процесі це є головним обвинуваченням прокуратури. Очевидно урядові свідки описують у своїх свідченнях неспотворені історії співрозмовників Шаранського із закордонними розвідками та втягнення до цієї праці советських громадян. Найбільш нарікають в Москві кореспонденти. (Продовження на стор. 3-й)

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomerie Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮзу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07302

Небезпечні пропозиції

У вівторок, 4-го липня, у День Незалежності, у Вашингтоні відбулася демонстрація біля 4,000 осіб, які вимагали від уряду, щоб "злегалізував" вживання наркотика маріуану.

Це вже кілька років підрад, що такі демонстрації відбуваються в столиці ЗСА саме 4-го липня, не зважаючи на те, що протягом кількох років велика кількість визначних лікарів і науковців вказують на дуже шкідливі наслідки від вживання маріуану. Наприклад, у Тулейнському університеті переведено дослідів з мавпами, яких навчено курити дено по одній цигарці маріуану, у висліді яких стверджено, що в мізках тих мавп настали безповоротні негативні анатомічні зміни. Висліді цих дослідів промовисто спеціально тому, що мавпи курили маріуану тільки протягом 6-ох місяців.

Минулого року в Трентоні, Н. Дж., відбулася спеціальна пресова конференція, під час якої ряд лікарів-спеціалістів, покинувшись на дослідів в Колумбійському університеті та в лабораторіях інших наукових установ, доказували, що догнотривале вживання наркотика маріуану може спричинити аномалії в немовлятах, стерильність у дорослих осіб та безповоротне ушкодження мозкових клітин.

Отже, наукові досліді заперечують твердження тих, які переконують, що маріуана нібито не спричинює жадних тривалих негативних наслідків.

Беручи до уваги ці докази науковців і лікарів про дуже шкідливі наслідки від вживання маріуану, дивними є вимоги багатьох людей, щоб уряд "злегалізував" вживання цього наркотика. Але ще дивнішим треба вважати заклики президента Джиммі Картера до Конгресу, щоб законодавці зліквідували федеральні кари, які тепер застосовуються до осіб, в яких знайдено малу кількість маріуану, призначену для "приватного вжитку". Хоча Президент зазначив, що не пропонує "злегалізувати" вживання маріуану і далі підтримує принцип, що продаж цього наркотика повинні бути притягнені до кримінальної відповідальності, то думас, що такі кари, як термін ув'язнення для осіб, яких переловили з малою кількістю маріуану, несправедливі, бо на шле життя накладають на ту особу тавро кримінального злочинця, хоча дана особа перед тим арештом, чи після нього не порушила б жадного іншого закону. Президент Картер вважає, що треба надалі задержати грошову кару для осіб, в яких знайдено малу кількість маріуану, але думас, що переловлені особи не повинні бути на шле життя обтяжені кримінальним тавром.

Пропозиція президента Картера може на перший погляд виглядати гуманною, мовляв, він не хоче, щоб особи, які зробили одну помилку, терпіли за неї на шле життя, то фактично ця пропозиція дуже небезпечна, і то для цілого населення ЗСА. Адже існує досить клінічних доказів, що вживання маріуану шкодить не тільки особі, яка вживає цей наркотик, але теж може спричинити аномалії в немовлятах, якщо мати вживала маріуану під час вагітності.

Крім того, якщо будуть зліквідовані кримінальні кари для осіб, в яких знайдено маріуану для "приватного вжитку", то імпорту і домашнє вирощування цього наркотика зросте, як теж збільшиться кількість осіб, які вживатимуть маріуану, зокрема серед молоді, шле майбутності кожного народу. Багато бо людей, які тепер бояться пробувати цей наркотик з уваги на можливість поважної кари, себто, можливість ув'язнення і кримінального рекорду, не матимуть цього страху, знаючи, що їм загрожує тільки грошова кара і більш нічого.

Отже, президент Картер в дійсності пропонує зліквідувати "відстрашує силу" законів, які стосуються зловживання маріуаною. Якщо особа зможе легко набити маріуану і не бояться кари, то вона часом може також перейти і на більш шкідливі наркотики, як кокаїна, героїна, морфіна тощо.

Треба нагадати, що Конгрес відкине заклики демонстрантів, які вимагають "злегалізувати" маріуану, як теж відкине небезпечну пропозицію Білого Дому щодо ліквідації існуючих федеральних кар, які стосуються осіб, в яких знайдено малу кількість маріуану.

Михайло Ліщинський

В РІЧНИЦЮ БИТВІ ПІД БРОДАМИ

Від славних боїв Українських Січових Стрілецьких проти Москви у Першій світовій війні минули вже довгі роки. Поволі також відходять на сторінки історії згадки про бої Української Дивізії проти Москви в роках Другої світової війни, в яких то роках український нарід вислав на фронт боротьби проти Москви тисячі своїх добровільців, щоб вони своєю участю на фронті перед цілим світом засвідчили, що нарід наш не хоче дивити кайдан москвської неволі і не хоче бути рабом в державній кріпакській системі москвського імперіалізму.

З тією самою пісню на устах, з якою героїські боєві лави Українського Січового Стрілецтва йшли на бій за волю України в Першій світовій війні, виходили весною 1943 року з Львова стрункі колонії добровільців Дивізії, обсипані цвітами багаточисельних мас розрадуваного громадянства. В супроводі церковних процесій, в повені рідних національних прапорів машерували добровільці Дивізії вулицями Львова. Йшли вони по вишкілі і зброю.

У тривозі здригалися вороги нашого народу, коли над колонами маршовими понеслася пісня: "Вернись же ти Стрільці Січові". Ворог відчув, що Львів це місто українського народу, це місто державотворчих ідей нашого народу і боюва варті його північно-західних земель. А добровільці йдуть та йдуть розпівані в колонах маршових: "А ми тую червону каліну підіймемо, а ми нашу Неньку-Україну гей-гей та визволимо".

Давні то часи, а такі серця близькі. Боювних фронтів вже нема. Заніміли гармати, а гамір боїв розвіяв вітер по полях разом з димом. По роках надій на волю прийшли трагічні повоєнні роки, в яких глум над потоптаними надіями на волю святкував з ворогами нашими велику перемогу. На диво цілого волелюбного світу одиним переможцем на великому світовому боювничі став СРСР, який зрадливо обдурив своїх союзників і їх волелюбні народи обіцянками, що по закінченні боювних операцій на фронтах стане СРСР спільно зі своїми союзниками відбудовувати демократичний лад в світі, а завоюванням народом своєї рабовласницької імперії приверне належні їм людські права.

Та ще добре не висохло чорнило на святочно підписаних деклараціях обіцяних благодетей, як на зайнятих червоними наїзниками територіях розсілювалися жорстокі терор. Це найбільший тиран, якого знає історія, ватажок світового пролетаріату Сталін, мстився за те, що в часі Другої світової війни народи його москвської імперії відважилися виступити на фронт бо-

Тя ворог цілі не осягнув. 3 (Закінчення на ст. 4-й)

Лев Якевич

АМЕРИКА І МИ

Давно проголосили дзвони святкуванню 200-ліття незалежності Америки та 100-ліття українського поселення в цій країні, але ще й досі відчувається відсутність в цих святкуваннях такої динамічної сили, що нею була сповнена Америка минулого сторіччя, яку дехто називає "Американою в походах".

Ця відсутність широго ентузіазму та прийняття запалу американської громади в відзначенні ювілею своєї незалежності були одною з причин втягнення до колісниць "Байсентеніал" етнічних груп, а між ними й української.

Завданням тих груп був показ їх вкладу в розвиток ЗСА за останніх 200 літ, а якщо йде про українську групу, за останніх 100 років. На жаль, наша участь була обмежена тільки до показу українського фольклору хореографії та вокального й образотворчого мистецтва. В дійсності найбільшим українським вкладом в розвиток ЗСА за останніх 100 років був вклад сили українських м'язів в бурхливий розвиток американського промислу.

Ми не маємо українського Ляфаета, ані Гумбольта, ані Пулаского, але та ми маємо десятки тисяч безіменних українських емігрантів, вербованих жидівськими агентами по українських селах, що протягом десятків літ свердили чорний антрацит — в підземних штольнях Пенсильвенії. І саме на тому перті, та зоближ м'язам шлої плеади безіменних українських іммігрантів американський промисел дішов до зеніту свого розвитку та поклав на скронях Америки лавровий вінець імперії.

На жаль, ті часи бурхливого розвитку, технологічної сили та динамізму молодого американського народу вже давно поза нами. А замість їх наступило сповидне обнищення американського льоту позначене іржозабудування та апатії, що сталося в Америці, на що хворіє найбільша імперія світу?

На це питання дає блискучу відповідь відомий лондонський економіст Мек Рей. На його думку, ЗСА хворіють на ту саму думову недугу, що на неї хворіла Англія в другій половині 19-го сторіччя, яка, до речі, стала одною з причин припинення англійської промислової експансії. Цю недугу він називає протиротом. Якщо правління ЗСА не зуміє тієї недуги вилікувати, Америка може в найближчій 10-літній зійти з усталених історією рейок та випустити з рук стерно керівництва світу.

Перше 100-річчя по проголошенні незалежності Америки було сторіччя небувало технологічного росту та матеріального добробуту, основаного на

винаході парового рушія та залізниць.

Оба ті винаходи були зроблені в Англії, яка тоді перебрала керівництво індустріальної революції світу в свої руки.

Друге сторіччя (1876-1976) було основане на винаході монтажного ленти та динамічним розвитку автомобільного промислу. Вони, поруч притаманної американської підприємливості (енкі ентрепрайз), дали змогу ЗСА перебрати від Англії індустріальне керівництво світу. На те склалися також низка соціальних та психологічних причин.

Однією з них був запад англійської індустріальної експансії в Вікторіанській добі, у висліді упердження англійської аристократичної верстви до нових форм промислу й торгівлі та заохочення англійської бюрократії. Америка не мала своєї родової аристократії, але замість неї, по закінченні громадянської війни, вона виростила промислово-економічну аристократію, яку сьогодні називаємо популярно капіталістичною верствою. В Америці, в протилежності до Англії, винахідливість, підприємчість та праця стали основними чеснотами, які давали змогу кожному вибитися з низів до соціальної верхівки. І саме це стало основою та поштовхом до нечуваного росту американського промислу, завершення винаходом компютера, атомової бомби та висадкою людини на Місяці. Поруч розвитку технології пішов також розвиток науки, увінчаний в останні роки здобутком усіх Нобелівських нагород в математично-правничих ділянках.

В двобій між американською підприємчістю та англійським бюрократизмом, між американською продукційною технологією та англійською науковою цікавістю, врешті між американським індивідуальним капіталізмом та англійським корпоратизмом перемогла Америка. Але на як довго?

Поруч тих усіх технологічних осягів та найвищого життєвого стандарту, молоде покоління Америки впало жертвою духовного залягання. Підприємлива сила американської індустріальної доби виявляла не тільки помітне зниження крил, але в багатьох ділянках — замирання.

На наших очах відбувається мандрівка населення з північносхідних степів Америки до південних, ближче джерел пального та кращих заробітків. Але найгірше те, що сама концепція експансивної економіки стала предметом глуму ліберальних інтелектуалів, які вважають, наприклад, що застій в економіці — це корисний і доцільний об'єкт. На багатьох університетських кемпусах процвітає явно культ про-

Кость Мельник

"ЧЕРВОНІ ПЕРЕД БРАМАМИ ВАТИКАНУ!"

Одинадцять років тому, на авторському виступі, поруч із другими авторами нещодавно опублікованих книжок, виступав у Колумбусі, Огайо, о. д-р Малахі Мартін. ("The Final Conclave" by Malachi Martin, Stein and Day Publishers, New York, 1978).

П'ятдесятілітній д-р Мартін, суїт, який в початках 70-их років повернувся до "цивільного" священнического стану, є з походу ірландського, який кілька років тому прийняв американське громадянство. Він студіював у світі на кількох університетах — філософію, теологію, історію та археологію, з яких має кілька докторатів, го-

тиросту, який молодий вважає найважливішою моральною філософією, що має спасти людство.

В тій переломовій хвилині ніхто з нас не може стояти бездіяльно та, заклавши руки, чекати на розвиток подій. Говорачи "ми", маю на думі українську етнічну групу, яка, мимомовою 100-річного побуту в Америці, стоїть досі на найвищій соціальній та економічній шаблї. Вдаримося в груди і скажімо собі ширі, що в тому самому часі, коли Америка з колонії перетворилася в найбільшу імперію світу, ми не зуміли закріпити навіть власної державності, яку, до речі, ми розбазарили власними руками. Очевидно, що ми маємо на те тисячу оправдань, в стилі "медом і молоком" текучої землі, якої нам позаздрили наші сусіди, брак природних границь, інтриги великодержав, татарських лихоліть та загальне "встостіє не було сили..."

Але всі ті оправдання не в силі змінити, чи виблїти основного факту наших політичних та економічних невдач, причина яких захована глибоко в нетрях наших душ у формі українського суперконсерватизму та притаманної української філософії: "моя хата скраю", або "якось то буде".

Цей класичний український антидинамізм, чи культ протироту — це головна причина усіх наших лих та нещастя. І тому ми, залишившись в комісії наших гет, не зуміли за час нашого 100-літнього побуту в Америці добитися важливіших осягів в якійсь-будь ділянці життя.

Перед нами сьогодні велике завдання започаткувати економічний ріст нашої етнічної групи та направити нашу велику потенційну енергію не на політичні та релігійні межіусобиці, а на розвиток торгівлі й промислу, що не тільки стане основою сили та росту нашої етнічної групи в Америці, але дасть їй потрібний престиж та засоби в змаганні за права нашого поневоленого народу та наші визвольні ідеї.

(Продовження на стор. 4-й)

Любов Колесняк

ЗГАДУЮЧИ НЕДАВНЄ...

Це було не так уже давно, бо 1972-го року у вересні. Біля полудня до редакції "Свободи" відкрилися двері і ввійшов редактор Михайло Сосновський. Тоді нікому й на думку не могло прийти, що він тільки... загостив на деякий час до редакції, що йому судилося перебути тут лише три неповних роки. У безмежну часу яка це коротка, майже невольна відстань, але яка багатство своєї духовності та інтелекту у цьому мініаторному проміжку часу подарував "Свободі" ред. Михайло Сосновський. Його праця в редакції не тільки позначилася статтями, есеями, передовими і вістками на сторінках газети, але й внесла новий колорит у співжиття нашої редакційної спільноти. Під час розмов з його слів еманували не лиш ерудитські і своєрідні філософські підходи до різного роду суспільно-політичних явищ, але й бажання ділитися думками зі своїми колегами, відночас сприймаючи від них їхні погляди як концепції, що, очевидно, скріплювало дружбу, довір'я, спонукало зацікавлення, обмін думок.

До найменших подобиць пригадує собі цей день, коли в наші старі і ралше гіснені редакційні приміщення заступився на... мить Михайло Сосновський. Тоді на великому скверку, що своїми деревами майже входив у наші вікна, мерехтіло в осінній пожежі листя його багрового віно-мережа, хоча ще була задивлена в голубий, але в цей же чорнів натяк на недалекий сутінок. Деякі листки, голднувшись, відірвалися від гілок і причаювали на землю, у невідомості, що звідтіля їм вже ніколи не підністись...

Цього ж самого дня Михайло Сосновський переходив попри наші бюрка і, знайомившись з нами, кожному кишко тиснув руку, дивлячись просто в вічі, немов у бажанні запам'ятати собі кожну рису щойнопознайомленого, начебто саме ця особа була для нього особливо

важлива. Дивлячись на нього, зразу кидалась у вічі ледь тяжкувата його хода, злегка похилена широкоплеча, надзвичайно коротко підстрижена волосся і погляд синіх очей, коли не віддалено задуманий, то уважливий і дуже сердечний.

Тільки на коротку мить для всіх він був доктором Сосновським, бо з тієї пори, коли головний редактор Антін Драган почав його кликати: "Михайло Івановичу" — так воно вже зацілилося до тієї несподіваної й болочної хвилини, точно два роки тому, коли до нас прийшла вістка, що Михайло Іванович ніколи вже до нас не повернеться...

...

Спочатку Михайло Сосновський сидів за бюрком у першій кімнаті коло головного редактора. За кілька місяців, чи не з весною, для більшої вигоди, його перенесли на інше місце поруч редактора Богдана Кравцева, редактора Вячеслава Давиденка і зараз біля мене. Відтак його бюрка я, одичилася, з чого була дуже горда, не так тому, що воно було більше і краще від інших, але що воно мені дісталося завдяки Михайлові Івановичу. Він саме перейшов до іншої кімнати, в якій тоді там працювали редактор Василь Тершаковець, редактор Зенон Снілик і редактор Ігор Дяблота. Трохи пізніше до редакції ще прибули редактор Володимир Левенеш та редактор Людмила Воляська. Мене тоді від Михайла Сосновського ділив "життєвий мур" — грубі брутальні двері, в які я, жартуючи, начебто "умовно" стукала.

Під час праці ред. Михайло Сосновський так інтенсивно заглиблювався у свої думки, що зовсім немов "виходив" з кімнати, виключуючись шкловито від свого оточення. Тоді його очі, до безмежності задумані, вже не блукали лоріжками зеленого скверку, але споглядали наче з-поза духової застави, де майже затрачувалося його фізичне існування... Та це було тільки в той час, коли він "горів" працею, а так — любив погостити, пожартувати, подискутувати, звичайно під час перерви або в хвилині переходу до своєї кімнати. Однак, зокрема в часі писання передової, якщо до нього хтось із колег звертався із запитом, він досліпно відмахувався від

"інтруза" рукою і просив: "Панове (чи пані), ради Бога, не тепер, пізніше, на все прийде час!" І завжди це, "пізніше" приходило. А навіть часто саме, немов собі щось пригадавши, підходив до мого бюрка з різного роду цікавими матеріалами, щоб цим робом допомогти мені в знайдених темі для статті. При цьому скромно зазначав: "Не знаю, пані Любо, чи воно щонебудь варто, але... гляньте, може якраз знайдете щось до використання".

У Михайла Сосновського була одна важлива спосібність — економічно розділювати час, якнайшвидше використовувати матеріал і втримувати на своєму бюрці досконалий порядок, — що був, звичайно, "богемичний" на інших редакторських бюрках. Це він започаткував і упорядковував матеріали пор дисидентів в Україні, що ними й досі користуються. Якось я підійшла до його бюрка і, побачивши рівно покладані книжки, тежкі зі статтями і навіть відсутність типових для редакторів записок, зачудувалася: "Редакторе, як же ви це робите, що у вас немає ніяких папірців?" Він, усміхнувшись, відповів: "Пані Любо, моя дружина порада. Ніколи не збирайте ніяких записок матеріалів; у свій час невикористані вони стануть громадськими і вам заважати. Найкраще робити так: якщо пройде місяць і ви побачите, що ші матеріалів, що у вас на столі, або не надто цікаві, або у вас немає бажання чи часу їх використати — безжалісно їх геть викидайте. Звинувачуючи такої системи — легше працювати, а що важливіше — завжди матимете порядок". Слово порядок, ніколи і не заікнувшись, він відмовляв — "порядок", і коли його колеги жартува сміялися із трохи чудасійного звучання цього слова, він просто "сіва", качучи, теж жартуючи, що він зовсім не шуряться своїми вимови, бо так говорили в його Гаях Великих біля Тернополя.

Під час праці Михайла Івановича завжди супроводив однаковий спокій і рівний спокій, він ніколи лавовні не виявляв хвилювання, а побачивши в когось журу чи зленерування, зник був казати: "Та що ви, колего? Спокійно, чого ж тут хвилюватися?"

За кілька місяців матеріал Михайла Івановича стали привертати увагу української спільноти. Почали появлятися з-під його пера не тільки вістки і передові, але й

аналітичні статті з виразною ідеологічною лінією, з певною класифікацією суспільно-політичних явищ. І про Михайла Івановича заговорили, високо оцінюючи "експліцитні дріжджач". Виглядало, начебто підсоння американської землі такі ва... ласкавіше, ніж у Канаді". Він погрозив мені пальцем, ніби малому "шкрабіві" (так в Галичині називали малюків), а потім часто повертався до "величольного порівняння", розповідаючи залюбки його інішим, при чому розкостито сміючись.

Однією з найбільш природних рис владі редактора Сосновського була його природна, ніколи не штучна поведінка, брак найменшої позир, розброночача безпосередність, а потім ще — його мила уважливості до турботи іншого. Часто повертався із друкарні в думках, і, здавалося збоку, — начебто у сні, мандрував попри наші бюрка, чи й далі не розмірковуючи писати якусь статтю. Здавалось, він нікого не бачить. Тим часом він, не доходячи до своєї кімнати, повертався до когось, в кого вимовило жура, і заговорював із теплом і не то з дрібною неспівчутістю, мовляв не у своє діло втручається: "І навіть аж так задумували, колего?!" Не журіться, ще прийде інший день". І як тоді можна було не розхмаритися і не йняти віри, що такі прийде "інший", ласкавий день, коли ви бачили таку уважливу співчутливість.

Під час перерви, хоча в кожного з нас були зовсім "можливі" апетити, ніхто не розтрачував часу тільки на їжу, а ми всещільно віддавалися дискусії, спірозмовником якої переважно був Михайло Іванович. У руках його було завжди невідступне яблуко — шоденний, тебй ритуал його полуденку. Рішучо не пам'ятаю, щоб у якого колись під час дискусії проявився задиркуватий, тарчаківний або надто пристрасний тон. Михайло Сосновський заявляв за філософсько-зрівноваженням і спокійним способом розмов. Своє дискусіантів, що б то не був, він трактував нарівні, і коли його співрозмовник з даної ділянки чогось не знав, Михайло Сосновський тоді старався підкреслити знання співрозмовника з іншої ділянки, а то й відзначував дискусіантову вишність, качучи, що в цьому він це багато мусить вчитися. Якщо в часі дискусії і виривали якісь спірні точки, Сосновський

(Закінчення на ст. 4-й)

ПРЕЗ. КАРТЕР...

(Закінчення зі стор. 1-й)

ти продаж інших продуктів Союзом, наприклад, закликають Білий Дім унеможливити продаж комп'ютера „Юнік“ союзу, пресовому агентству ТАСС.

Президент Картер раніше схилявся до становища Венс, але існує можливість, що з уваги на судові розправи над Шаранським і Гінзбургом він тепер може підтримати становище Бжезінського.

Джоді Повелл, пресовий секретар Білого Дому, у вівторок, 11-го липня, повідомив, що уряд ЗСА ще перед початком розправ над зазначеними двома дисидентами робив заходи в Москві щодо їх звільнення, але безуспішно. Повелл відмовився вводити в подробиці відносно тих заходів, але достовірні джерела припускають, що Вашингтон пропонував „замінити“ Шаранського і Гінзбурга за заарештованих американськими властями російськими громадянами, яким за-

дається шпигунство на користь СССР.

Щодо реакції в Конгресі, то минулого вівторка Сенат схвалив резолюцію, якою засудив судові розправи над двома дисидентами, називаючи їх безпідставними і несправедливими. Резолюцію передано Палаті Репрезентатів, яка правдоподібно теж схвалить її. Крім того, ряд сенаторів, між ними демократичний сенатор Генрі Джексон і сенатор Вашингтон, закликали уряд припинити продаж комп'ютерів та іншої апаратури Союзом.

Республіканський сенатор Роберт Пеквуд із Орегона висловив погляд, що ЗСА повинні анулювати Гельсінську угоду, бо, на його думку, вже в самих Гельсінках, а відтак в Београді, російській владі доказали, що не планують додержуватися цієї угоди, а судові розправи над Шаранським і Гінзбургом — це ще один доказ віроломства Москви.

ВСТАНОВЛЕНО ПРОГРАМИ...

Тижня Поневолених Націй. Подібну прокламацію заповів рівнож посади Нью Йорку Едвард Кач.

Відзначення Тижня розпочнуться в неділю, 16-го липня, збіркою всіх груп з їхніми прапорами і транспарантами в год. 9-й вранці на розі 59-ої вул. 15-ої сесії та маршем-парадом зловж 5-ої сесії до катедри св. Патрика при 50-й вул. Маршальним парадом буде д-р Іван Фліс, головний представник УНСоюзу. В год. 10-й вранці в катедрі св. Патрика буде відправлена Служба Божа, а після неї всі учасники перейдуть до Бенд Шеллу в Центральному Парку, де в год. 12-й відбудеться маніфестація з

виступами політичних і громадських діячів, представників етнічних та мистецьких ансамблів.

В неділю, 23-го липня, на закінчення Тижня відбудеться маніфестація з відповідною програмою біля Статуї Свободи, починаючи від год. 1.30 по полудні. Організаторами цієї маніфестації є Американці за Визволення Поневолених Націй.

Комітет Об'єднаних Українських - Американських Організацій Метрополітанського Нью Йорку (Відділ УККА) закликає всіх українських громадян до численної участі в цюгоричному відмічванні Тижня Поневолених Націй.

Генерал Григоренко візьме участь у відзначенні Тижня Поневолених Націй в Чикаго

Чикаго (УККА). — Від 20-ох років представники всіх поневолених народів відзначають тут „Тижень Поневолених Народів“ в 3-му тижні липня. В цьому році таке відзначення відбудеться в суботу, 15-го липня на великій площі Річард Деллі Пляса.

Цьогорічний Діловий комітет відзначення „Тижня Поневолених Націй“ очолює голова Лотського Комітету, Українську групу очолюють: д-р Тома Воробець, д-р Роман Кобилицький і мгр Уляна Целевич.

Маніфестацію, в якій візьмуть участь представники 16-ох національних груп, відкріє молитвою Архiepіскоп УПЦ в ЗСА Владика Константин, а в програмі головними промовцями будуть ген. Петро Григоренко.

В неділю, 16-го липня, відбудеться маніфестаційна збірка в обороні українських політичних в'язнів. Маніфестацію улаштує місцевий Відділ УККА, що його очолює д-р Мирослав Харкевич. Маніфестація відбудеться в аудиторії школи Шопена — початок о год. 1-й по полудні. Нею проводитиме адв. Юліан Куляс, а головним промовцем буде ген. Петро Григоренко.

188 осіб загинуло від експлозії в Еспанії

Таррагона, Еспанія. — Асоційовані Пресс інформують, що в цій еспанській відпочинковій місцевості загинуло 188 осіб, а багато було поранених від експлозії індустріального газу, що його перевозила з однієї місцевості в другу тягова автомашинка, яка не надійно перевезла, викликаючи не тільки експлозію власного газу, але також ланцюгові експлозії тих газівих запасів, якими користувалося місцева населення і вакаційники. Офіційні поліцейські чинники заявили, що були 300 осіб зазнали тяжкого полегнення і багато з них мабуть помре від поранень. Десятки осіб згоріли до тієї міри, що їх не можна було розпізнати. „Ціла місцевість перетворилася у справжнє пекло, якщо таким ми уявляємо собі пекло“, — заявив один поліцейський старшина, який брав участь в рятунової акції. Він при тому заявив, що ще сьогодні не можна подати точного числа вбитих і поранених. Пропаляла безслідно цілі родини. Поліція продовжує розшукувати за тілами вбитих відламками заліза чи спалених страшином газом вогнем. У вівторок, 11-го липня у. р., в день експлозії, у відпочинковому таборі інтенсивно працювали рятунової команди і медичний персонал, намагаючись допомогти бодай тим особам, які давали ще позначки життя.

УВАГА!

Вже появилася друком два прева. літні історичні документи:

„Денник Начальної Команди УГА“ і суд над генералом М. Тарнавським

DIARY OF THE SUPREME COMMAND OF THE UKRAINIAN GALICIAN ARMY

Сторінок 326 — тверда оправа. Ціна 10.00 дол. Замовити можна в книгарському відділі при „Свободі“. Переглядати чек або поштовий переказ, долучаючи 0.75 центів на кошти пересилки.

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 5% стейтового податку.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ...

(Закінчення зі стор. 1-й)

Степан Біляк, Крайова Рада: пані Марія Душник, Василь Орловський.

Дирекція Української Національної Корпорації Дому УНС: д-р Іван Фліс, Володимир Сохан, пані Уляна Дячук, проф. Іван Телюк, проф. Тарас Шмага-ла.

Представництво в Полус Гук Домі: д-р Іван Фліс, Володимир Сохан, Уляна Дячук.

Організаційні справи

Новообраний головний організатор Василь Орловський коротко з'ясував загальний організаційний стан, базований на звітах і планах його попередника, та заторкнув ряд давніх і нових справ і проблем, зв'язаних з найширше розгорнутою організаційною активністю. В дальшому обговорювалися організаційні потреби, завданні і можливості, в якому збирали голос усі приватні і зокрема новообраний головний представник і заступник головного представника, обмірковували такі справи, як вишкіл і перешикіл організаторів і секретарів, заангажування кваліфікованих соціологів для переведення відповідних дослідів і студій нашої етнічної гру-

пи під кутом її забезпечення потреб і можливостей, студія і знайомство засобів організаційного успіху та причин організаційних невдач інших етнічних груп, модернізації організаційних методів і засобів, затруднення нових кваліфікованих організаторів, зокрема з думкою про організаційне охоплення молодших генерацій і подібне. В усіх цих справах винесено відповідні рішення, як також вирішено заангажувати на постійну організаційну працю у відповідному характері попереднього головного організатора Степана Гавриша.

Обмірковуючи та вирішивши ряд з'ясованих головними директорами УНС організаційних справ у Канаді та намітивши дати чергових нарад Головного Екзекутивного Комітету і Головного Уряду, Головний Екзекутивний Комітет на цьому своєму першому засіданні віддав з черги більшу увагу справам видавництва, його теперішнього стану та можливостям і потребам розвитку, що їх з'ясував ред. А. Драган. В результаті рішення негайно заангажувати на повночасову працю кваліфікованих

редакторів та перевірити і відповідно достосувати до нових завдань технічне устаткування та систему праці.

Заступник головного представника д-р Мирон Куропас поінформував про свою поїздку на захід та свої відвідини наших громад в Омага в Небрасі, в Денвері в Колорадо, в Лос Анжелесі в Каліфорнії, у Фініксі в Арізоні та інших, знайомлячи Екзекутивний

Комітет зі станом, потребами та побажаннями місцевих союзівців.

На закінчення наради заступник головного представника пані Марія Душник заторкнула деякі актуальні справи організаційного та громадського порядку, на обмірковуванні вирішенні яких закінчено ці перші наради новообраного Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу.

ПОДЯКА

Ділимось сумною вісткою з Кривими, Приятелями і Знайомими, що 29-го червня 1978 року, померла на 85-му році життя в Чикаго, Іл., заосмтрена Найяснішими Тайнами

бл. п.

АННА СКЛЕПКОВИЧ з дому ЖЕГАЛЛОВИЧ

вдова по парохіві Замочка, пов. Жовква, о. Василеві, який згинув у совєтських концетраційних таборах. Похорон відбувся 3-го липня 1978 р. в соборі св. Володимира і Ольги, а тіло Покійної спочило на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго.

З цієї причини склалимо найсердечнішу подяку чикагській і позаміській Рідні, яка прибула з Нью Йорку, Канади і Детроїту, щоб облегшити наш смуток та віддати останню послугу своїй Покійній Теті, а це:

Сестринки: мгр Орест Казанівський з дружиною Сузаною та синами мгр Леом і д-ром Андрієм; Дарія Камінська; діти сестринки: Ліда Врублевська і Юрій Казанівський з матір'ю Ярославною та Олесею Казанівською.

Ми глибоко вдячні Приятелям і Знайомим за висловів співчуття, вітків і пожертви на Служби Божі, добродійні цілі та за їхню участь у похоронних відправах.

Особливо дякуємо Всесвітньому о. мітратові М. Бутринському, настоятелю собору св. Володимира і Ольги за Богослуження і зворушливу проповідь у своїй церкві та за молитви на цвинтарі в послуженні о. прелатом Я. Санішуком і о. Петром, а о. І. Кротеві й о. Петрові за відправлення Парастасу й Панахиди.

Наше щире спасибі хоріві „Прометей“ та реснові Й. Пачовському, за відправлення похоронних відправ.

Велика наша подяка викам і синам сестринки Покійної, за несення домовини в Останню Дорогу.

Ми дуже вдячні нашій сваві О. Колодницькій, за гарне приготування родинних поминак.

Дякуємо також похоронному заведенню В. Музики і Син за дбайливе переведення похорону.

Нехай Господь Бог винагородить їх усіх щирою, у глибокому смутку.

дочки:

НАДІЯ з чоловіком д-ром ВОЛОДИМИРОМ ПРОЦІКОМ
ДАРІЯ з чоловіком д-ром ПАВЛОМ ПУНДІЄМ

внуки:

д-р ЮРІЙ ПРОЦІК з дружиною д-р ЛІДОЮ і донечкою КАЛІНОЮ
д-р ОСИП ПУНДІЙ
д-р АНДРІЙ ПУНДІЙ з дружиною ЛІДОЮ та синами ПАВЛУСЕМ і ОЛЕСЕМ
д-р ХРИСТИНА з чоловіком інж. АНДРЕЄМ НЕЧВІДОМ
ЛАРИСА ПУНДІЙ та ближча і дальша Родина в Україні і на еміграції

СУД НАД ШАРАНСЬКИМ...

(Закінчення зі стор. 1-й)

ти, яких нещо не допускають на залу суду, але офіційні совєтські особи перекручують зізнання підсудних і виставляють їх тим самим на посміховище в інших країнах. Нарікання кореспонденти не тільки демократичних газет, але також комуністичної закордонної преси — французької „Л'Е Гюманіте“ й італійської „Л'Е Юніта“, яких також в Москві трактували на рівні з іншими західними газетами.

У міжчасі протестні акції на Заході кожного дня зростають на сил. Біля совєтської місії до ОН на 67-й вулиці і Лексінгтон сесню в Нью Йорку протестують вже також інтелектуалісти, письменники, поети, правники, церковні достойники та інші. У вівторок, 11-го липня, відомі письменники і літератори, між ними Артур Міллер і Едвард Елбі, влаштували тиху протестатійну маніфестацію біля совєтської місії, виявляючи тим самим своє обурення.

Е. Елбі заявив котичних процесів в Москві і калузі. Е. Елбі заявив кореспондентам, що суд над Гінзбургом вказує, що совєтський режим „намагається знищити інтелектуальне життя в тій країні“. У Вашингтоні в обороні Гінсбурга виступила дружина О. Солженіцина, кажучи, що якщо його вишлють до концтабору в Мордові, це означатиме кінець його життя, бо там 15 відсотків в'язнів умирає кожного року, а тортури перевищують

Микола Понеділок Рятуйте мою душу

Обкладинка та ілюстрації ЕДВАРДА КОЗАКА-ЕКО
Сторінок 503 — Ціна 8:00 дол.
СВОБОДА
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 5% стейтового податку.

у д-р влаштує вакаційний семінар

Глен Спей, Н. Й. — Заходна Секретаріат Українського Демократичного Руху в суботу й неділю, 26 і 27 серпня ц. р., на оселі УР-Союзу „Верховина“ відбудеться вакаційний семінар на тему: До історії української політичної думки першої половини двадця-

того сторіччя. Організатори запрошують на цей семінар усіх заінтересованих громадян, а зокрема студентську молоддь. Доповідатимуть на семінарі: д-р Михайло Воскобойник — „На порозі нашого сторіччя (період 1900 — 1914)“; проф. д-р Тарас Гунчак — „Віна і революція (1914 — 1921)“; д-р Василь Гришко — „Міжвоєнний період на ЦСУЗемлях (1921 — 1939)“; мгр Роман Ільницький — „Міжвоєнний період на ЗУЗемлях й еміграції“; д-р Мирослав Прокоп — „Друга світова війна (1939 — 45)“. Початок семінару год. 11-й перед полуднем; реєстрація 5 доларів; нічліг і прохарчування на оселі 30 доларів. Зголошення враз з оплатою за нічліг організатори просять пересилати до 12-го серпня ц. р. на адресу: Roman Borkowsky, 184, Hillside Ave., Yonkers, N. Y., 10703. Tel.: 99140 408—1286.

Ділимось сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що з Волі Всевишнього, 11-го липня 1978 р., по короткій недугі, відійшов у Вічність

наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ, БРАТ І ШВАГЕР

бл. п.

ГРИГОРІЙ ШМІГЕЛЬ

нар. 22-го лютого 1906 р. в Рогатині, кооператор, б. директор складниці Рогатинської Округи Союзу Кооператив в Галичі і Перемішлянах.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 14-го липня 1978 р., о год. 7:15 веч. в похоронному заведенні Paul Harris, Rochester, N. Y.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 15-го липня 1978 р. 9-та год. ранку — з того ж похоронного заведення до церкви св. Йосафата, 9:30 — Заупокійна Служба Божа, а відтак на цвинтар Holy Sepulchre в Rochester, N. Y.

Горем прибиті:

дружина — ГРИНА

сини: ЛЮБОМИР — інженер, з дружиною ЛЮБОЮ БОРИС — доктор, з дружиною МАРТОЮ

внуки — ТАНА, ІРЦЯ, МАРКО й АНДРІЙ

сестри: МАРТА ШМІГЕЛЬ

АННА ПІРІГ зі сном д-ром ЛЮБОМИРОМ в Україні

братанок — інж. МИРОСЛАВ ШМІГЕЛЬ з дружиною

НАДЕЮ і дітьми ХРИСТИНОЮ і ПЕТРУСЕМ

швагер — ЮРІЙ КОЛОДІЙ з дружиною ОЛЬГОЮ

кузинка — ПАВЛИНА МУКОЛД

Ближча і дальша Родина в ЗСА, Канаді й Україні

КУРС ВДОСКОНАЛЕННЯ ГРИ НА БАНДУРІ й КУРС УКРАЇНОЗНАВСТВА

відбудеться

на Оселі ОДУМ-у „Київ“

від 29 липня до 12 серпня 1978 року

- Курс гри на бандурі є під патронатом нашої заслуженої Капелі Бандуристів ім. Т. Г. Шевченка.
- Інструктори гри на бандурі: маестро Г. Катастий, П. Гончаренко, П. Катастий, М. Дийчаківський, Р. Ротченко, д-р Ю. Розгін й соліст М. Мисисий.
- Інструктори на курсах українознавства: д-р Я. Гурський, д-р К. Кохно, д-р М. Воскобойник, В. Кулій, мгр Ю. Нагорний, д-р С. Федоренко, проф. І. Коровицький, проф. П. Малар, ред. Л. Полтава, маестро П. Капшученко, мистець С. Геруляк, проф. Ю. Личевський, проф. В. Баранник.
- Запрошуємо всіх на КОНЦЕРТ наших бандуристів й таборників, що відбудеться на оселі ОДУМ-у у суботу, 12-го серпня.
- Зголошуйтеся вже тепер на курси, звертайтеся до оселі „Київ“.

ODUM, Box 40, RFD 1, Accord, N.Y. 12404
Phone: (914) 626-7715

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Українська Католицька Церква св. Володимира в Українському Селі в Глен Спей, Н. Й.

запрошує все Українське Громадянство на свій величавий

ХРАМОВИЙ ПРАЗНИК СВ. ВОЛОДИМИРА

в неділю, 23-го липня 1978 року

Храмовий Празник закликає своєю присутністю Владика Кир Василія, єпископ Стемфорду, який відправляє в 11-й годині ранку АРХІЕРЕЙСКУ СЛУЖБУ БОЖУ.

По церковних відправах

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК (ПРАЗНИК)

на Оселі Українського Робітничого Союзу „Верховина“.

Смачний буфет, виграші та численні несподіванки.

Рівнож в часі празника буде

МИСТЕЦЬКА ОБРАЗОТВОРЧА ВИСТАВКА,

яку очолить наш відомий мистець Рем Багалин.

Запрошуємо всіх на це наше величаве свято.

ЦЕРКОВНИЙ КОМІТЕТ

ПОДЯКА

Важка недуга прикувала мене до шпитального ліжка так, що я не могла взяти участі в жалісних святкуваннях з приводу 40-ліття звиньства совєтським агентом

Полк. ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ

мого Незабутнього Мужа.

Тож з тим більшою сердечністю висловлюю подяку всім Тим, що причинилися до звеличання святкувань у Роттердамі.

Насамперед хочу подякувати Іх Блаженству, Блаженнішому Патріархові Йосифові, за благословення святкувань в Роттердамі.

Широ дякую обом українським Владикам, за активну участь у святкуваннях: Високпреосвященному Кир Платонові, за відслуження святої Літургії у співслуженні Високпреосвященного отця канцлера Степана Дмитришина та діакона Кирила Гайдамахи, та виголошення гарної проповіді.

Іх Блаженству, Блаженнішому Митрополитові Мстиславові, що в супроводі Високпреосвященного отця Митрофорного Паладія Дубицького був привітний під час Служби Божої.

Дякую обом Владикам та їхнім Духовникам, за відправлення на гробі Панахиди, та Блаженнішому Митрополитові Мстиславові, за виголошення зворушливого слова.

Дуже дякую членам Візантійського хору з Утрехту та його диригентові проф. д-рові Мирославу Антоновичу, що своїм прекрасним співом служив до Служби Божої і Панахиди.

Ще перед Святою Літургією відбулася святкова Академія в честь Покійного, яку відкрив від імені Об'єднання Українців Голландії д-р Михайло Брик. Святкову промову виголосив мгр Іван Чорний з Мюнхену. На дальшу програму зложились високомистецькі точки: Візантійський хор з Утрехту, співацьки Світліяні Микитчак-Дубровської з Мюнхену, віртуозного скрипля проф. д-ра Аристиди Вирсти з Парижу, піаністки Кобі Спіхт та рецитаторки Діни Маркія з Англії. Моя сердечна подяка всім вище зазначеним.

Дякую обом промовцям: проф. д-рові Денисові Кайтковському з Америки та проф. д-рові Григорію Васковичеві з Мюнхену, що в своїх надмогильних промовах звеличали світлу пам'ять Покійного Полковника.

Дякую голові ЦК СУМ мгрові Омелянові Ковалеві з Брюсселю, за зложення від Молоді салюту та заяви вірності ідеям Покійника.

Моя щиро-сердечна вдячність усім Учасникам жалісних святкувань, що не зважаючи на витрату гроша і часу прибули з різних країв Європи та заокеанії, щоб засвідчити свою вірність Покійникові та Його Ідеям.

Моя подяка була би неповна коли б я в ній не зазначала членів святочного Ділового Комітету; Якова Маковецького, Степана Мудрика та Івана Чорніа, які так гарно виявилися зі свого завдання.

Дякую всім Організаціям, Установам та окремим особам за вітні тівкітві, якими була прикрашена самітня могила на роттердамському цвинтарі.

Виснажу, що з причини важкої недуги, я спізналась з моєю подякою.

Липень, 1978 р. (-) ОЛЬГА КОНОВАЛЕЦЬ, Дружина

ЗГАДУЮЧИ НЕДАВНЄ...

(Закінчення зі стор. 2-й)

ніколи не старався перетягти співрозмовника на свій бік чи обніжувати ідеологічну вагисті його поглядів. Таке вже було його в цьому аспекті кредо, — щоб в дискусію включувалися ради згублення суті справи, а ні в якому разі не залая газдарної суперечки чи ради виокремлення свого „я“. Принаймні такого я його бачила в редакції.

Бував тільки тоді строгішим, коли в години праці в несприятливості головного редактора доводилося Сосновському його заступати. І коли дехто з нас не зовсім „впоратку“ виконав свою працю, по-товариському картая, бож і відповідальність на ньому тоді спочивала велика.

Другою батьківщиною для Михайла Івановича була не Америка, а Канада, країна, куди він приїхав з Європи, де знову кінчав студії, а після, сповнений запалу, кинувся у крутий громадський і політичний праці. Він був ново-канадцем, і в нього постійно тривало незаспокоєне бажання повернутися до Канади. Від повороту стримував його тільки його праця в щоденнику, яку дуже любив. Іноді він виїждив у Канаду на короткий час і, звітаючи повернувшись, згадував зальоби про свої зустрічі зі знайомими місцями і своїми колегами-друзями, розповідаючи про свою „королівську країну“ з усіма законами людини.

Другим місцем „капітального“ відпочинку, за його власним окресленням, була його чарівна Флорида — море, піскові дюни, — як Михайло Іванович розповідав, — що, заглиблюючись у них і пригорнувшись до себе книжку, можна було зовсім віддатися дозволу, відчувати і беручи собі тільки тепло і якнайбільше сонця. Звіти, які з Канади, завжди повертався у розкішному, прямо козацькому гуморі; тотально відпочатий, вдоволенний і засмаглий, роздавав помаранчі і соняшні настрій. Улімі ми не раз загибали від спеки, а він, усміхаючись, казав: „Та що там! Це ж... прекрасно надворі. А я ж чим гарячіше, тим краще себе почував. Не люблю холоду, тікаю від зими!“

Ще один сполин приходив до мене, а це, згадавши ту днину, коли мені „попалося на горіхи“, тільки, на щастя, у жартівливій формі, бож про мене ходила слава, як про „перестрашену індивідуальність“. І так, у своїй передовій Михайло Іванович написав про міжпланетарний полет советського „Союзу“. При корекції я не завважила, що в слові „советський“ трапилася помилка: на початку слова літеру „с“ друкарі склали з великої літери і кудись... зникли лапки. І так у газеті, на мого превелике горе, чорне по-білому залишилося написано, що „Советський Союз кружляє у просторах...“ Не зможу ніколи забути сердечного сміху Михайла Івановича в тій хвилині, коли він мені приніс газету, і його слів: „Пані Любо, таж це... капітальна помилка. Якщо дозволите, покажу редакторів Драганові. Трохи потерпаючи, я погодилася, бож, хоча ситуація була гумористична, немов взята зі сторінки „Ліса Микити“, але помилка-помилкою! Ще раз, глянувши в газету, мої колеги, здавалось тоді своїм голосним реготом розворушували стіни, — я зі соромом „легла раки“, а Михайло Іванович, сміючись вголос і до сліз, приговорював: „От, герой з пані Любо. І подумати — сила яка! За одним махом висиділа своє... делікатною ручкою ший Советський Союз! Честь їй і слава!“ — І хоча я мало що не „запалася під землю“ — варто було зробити помилку, ненароком бо спричинитися до сальва отого прещирого сміху, що лунув звідусіль.

Про своє приватне, домашнє життя дуже мало говорив Михайло Іванович, мабуть, це було його „свята святих“, що й підтвердив один невеликий фрагмент із нашої розмови, коли він із особливою пошаною та з признанням авторитету висловився про свою дружину Оксану. Це було після доповіді Сосновського (їх виголосив він так часто, що не раз в останній хвилині, прочитавши в газеті повідомлення, що він десь виступав, пригадував собі, що туди йому треба йти...) Тоді я підійшла до Михайла Івановича, щоб скласти йому гратуляції за справді цікавий реферат. Я бачила його вдоволення, але зовсім не з моєї похвали, бо зараз таки, поглянувши вбік, де стояла його дружина, у відповідь на мого признання сказав: „Дякую вам, пані Любо. Але чи ви знаєте, що навіть мене моя дружина похвалила, лише дещо опрокинувши... І признання — це добрий знак, — вона справедливий і добрий критик. І її порада і похвала для мене багато значать“.

У всіх правних справах, таких як: розводи, тестаменти, ім'ягційні справи, спадщини, випади, справи за'язані з нерухомостями, трансакції масткових справ крешних, які живуть в Україні або в Польщі, прошу звертатися до:

WASYL NEZOWY

consultant for LOUIS KONOWAL, attorney

Години урядування тільки за домовленням.
Room 803, 1411 Walnut Street, Philadelphia, Pa. 19102
Telephone (215) 563-3332

Нема то як на Союзівці!

Оселі
Українського
Народного
Союзу
в Кетскільських горах
біля міста Кергонсон, Н. Й.

Кожної п'ятниці, год. 10-та веч. —

ЗАБАВА

при звуках оркестри Союзівки під дир.
Олександра Худолія. Співає —
Оксана Борбич-Кордуба.

Субота, 15-го липня 1978 р.

Год. 8:30 веч.

Андрій Добрянський, бас-баритон,
Метрополітальна Опера — Нью Йорк
При фортепіані Дозя Сигіда
Гуморист-піаніст — Вол. Гентіш
Аня Дидик — конферансе

Год. 10-та веч. —**ЗАБАВА**

при звуках оркестри „Союзівки“
під дир. Олександра Худолія.
Співає — Оксана Борбич-Кордуба.

Неділя 16-го липня, год. 12 дня —

Виставка дереворитів —**Андрія Мадаля**

Велика холоджена зала „Веселки“
Телефон Союзівки — (914) 626-5641

Китай припинив допомогу для

Албанії

Пекін. — Ройтер інформуює, що уряд Китайської Народної Республіки наказав припинити всяку економічну й технічну допомогу для Албанії, колишнього найближчого альянта Китаю, а тепер найбільшого критика китайської політики. Поки що не встановлено правдивої причини непорозуміння між обидвома країнами, які вдержували між собою приязні зв'язки приблизно від

„ЧЕРВОНІ ПЕРЕД“...

(Закінчення зі ст. 2-й)

Мартін сказав: „В такому разі ми в ЗСА будемо ізольовані мілітарно й економічно... В залежності від того, хто буде вибраний черговим папою — залежатиме також, чи наші мужі підуть на війну, а наші діти будуть голодувати...“ По вислуханні доповіді, д-ра Мартіна, ми — я і моя дружина, — приступили до нього та провели коротку розмову. На наші запитання д-р Мартін відповів, що він знає проблему України, Українських Церков, а зокрема Греко-Католицької Церкви, він знає Кардинала Сліпого, бо він супроводив його з Москви до Риму. На закінчення нашої розмови д-р Мартін радив нам, щоб ми „підтримували Кардинала Сліпого та Патріархат і цим можна зробити прислугу для українців і для світу. Це все, що ви можете зробити!“ Дивлячись на нас зажурено він сказав: „Я знаю, вам мусить бути дуже важко, бо ви втратили велику підтримку Папи Івана XXIII-го“.

Тепер одна за одною виривають у мій пам'яті подробиці... Хоча б така деталь як оляд. Як не дивно, але Михайло Іванович був „прив'язаний“ до одного і того ж капелюха — брутального велюрового з великим пір'ям. Зодягався переважно в убрання темнопелюстної барви, а сорочки носив, якщо не білі, то в тонах зелених або синіх і дуже часто білий светер з „гольфом“, зокрема тоді, коли повертався із Флориди, мабуть, ховався в нього, щоб себе... оберегти від тутешнього холоду.

Прийшовши ліпше: спочатку землю полоскали нестримні і буйні дощі, а потім спекотне розіскрилося сонце. Кожен з тугою вицвікав вакаціям...

В останній день перед вакаціями, трохи по полудні, Михайло Іванович виліз квалісив до відходу. Він тільки усміхнувся, наче прохаючи вибачення, і ледве чутними словами вже нахоло дав нам знати, що відходить, бо, мовляв... поспіш великий, за кілька годин він мусить бути на засіданні Комітету 200-річчя Америки. Ще один кивок руки; ми не знали, що для нас він буде останнім... і знову ясна усмішка, що в поспіху торкнулася нас майже за... порогом. І це все. Людина, яка перебувала з нами три роки, не знаючи, навіть не могла нам нічого сказати. А вночі динувла виста від хати до хати, що Михайла Івановича вже... немає. Забрала його зависла лиха доля, якій байдуже... Забрала нашого колегу у велику, майже несамовиту спеку, в яку був захоплений Михайло Іванович. Його смерть була дивним, майже нерозгаданим ударом для кожної людини, що тому кілька годин бачила його здоровим, життєрадісним і живим. Ми свідомі були цього, що відійшла людина, в якій були стримліня до чогось високого, сильного і водночас гарного, людина, яка дала добрий початок політично-суспільній будівлі цікавої і небуденної архітектурної форми, — у наш убогий на концепції час.

Торік, пізньою осінню, у день Архистрیتی Михайла я була в Бавид Бруку на цвинтарі. На гробах стелилися униз із відшліфованими мізерними личками аїстри і хризантеми, бо і їм же була пора перестати цвісти. І раптом поміж листям барвників, який жеврів ще іскрою життя, я побачила чудо-диво: дві розвілі бланкетної барви квітки; дивлячись на мене, вони немов передавали чинсь невидиму і нечутну, проте голосну мені думку про голубі заойр'я усіх прагнень до ідеалу Михайла Івановича.

Сьогодні нас в редакції „Свободи“ чимраз менше. Мала горстка людей і кам'яно-холодний безземний простір — здебільша порожній крісла — а в ньому порожнеча там, де повинні б бути редактори. А ще й уміжчасі відійшли від нас назавжди — знаменитий літературознавець, журналіст і поет редактор Богдан Кравців, а недавно — філолог і журналіст, редактор Вячеслав Давиденко, людина, яка з радістю ділилася своїм мовним знанням із іншими і не відмовлялася від релатування навіть найбільше мовно і стилістично заплутаних скриптів...

І пустою вже від бюрок, яке є тепер біля конференційної зали: всю було призначене Михайло Івановичем. Але й дотепер ніхто за ним не сидить. Тільки коли надходить Різдво, там горить барвистими світлами ялинки.

Проходячи мимо, мені здається, що зараз мушу побачити над машинкою похилений пліч Михайла Івановича, його погляд задивлений кудись у далечині, і спокійні його руки, які — це мить — і вдаряє по черенках машинки, записуючи його, ще досі не всі висловлені думки; бож не всім він усього доповісти, усього написати, принаймні — це один твір, про який Михайло Іванович згадував і планував. І в ньому не повинно б бути нікому незрозумілого, останнього акорду, а навпаки — продовження розпочатого.

Ірвінгтон, 21-го травня 1978.

Український Готель в Гобокен, Н. Дж.

AMERICAN HOTEL

80 River Street, Hoboken, N.J. (201) 659-9704

(12 хвилин з World Trade Center з Нью Йорку або з 9 вул.)

Також в Кергонсоні, коло Союзівки

визначається 2-кім. 1 1/2-кім.

АПАРТАМЕНТИ НА ЦІЛИЙ РІК**з ОГРІВАННЯМ**

під назвою СТАРИЙ САМБІР

Тел. на вікенді (914) 626-7049

або щоденно (212) HI 1-3858

Власник ВОЛОДИМИР БУШАК

Увага! ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ Увага!

Можна вже замовляти в книгарському відділі при „Свободі“

„ЦІНА ДУШ“

Алла Косовської

285 сторінок, ціна \$6.00 + пересилка \$0.75.

„СВОБОДА“ BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує

5% стейтового податку.

що вони зробили зворот в бік Москви чи, будь-якої іншої комуністичної країни у Східній Європі. У зв'язку з припиненням економічної допомоги для Албанії, автоматично припиняється також технічна допомога і кілька тисяч китайських спеціалістів напевно покинуть Албанію і їх місце хтось мусить заступити. З Китаю виїжджають албанські студенти, які не мають наміру більше повертатися для закінчення своїх студій в Пекіні чи інших великих університетах в КНР.

Енвер Гогска, албанський диктатор, побудував свою систему правління на сталінській, а дещо на Мао Тсе-тунській візії. Він однак гостро критикував зміни, які почали вводити нові китайські керівники, зокрема теперішній голова китайської Комуністичної партії Гуа Куо-фенг і не чадив таких „ревізійоністів“ як Тіто, Чаушеску та інші. Критика китайської політики прибрала власне на силі після успішних відвідів Китаю президентом Югославією в липні 1977 р. і президентом Румунії Ніколае Чаушеску.

ВСТУПАЄТЕ В ЧЛЕНІ

УНСОЮЗУ!

В РІЧНИЦЮ БИТВИ...

(Продовження від ст. 2-й)

тих „казяньонів“ видовищ виходять люди і цілу ту жалюгідну тарабанчину оцінюють своїми власними міркуваннями, а на теми таких лайок філософсько кажуть: „Собаки і на Бога в небі брешуть“, з чого видно, що значна частина народу не трітять віри у вільну справу.

На рідних землях знають, що цього року у вільному світі колишні воєнки Дивізії відмічують 35-ту річницю створення Дивізії і 34-ту річницю великої битви нашої Дивізії під Бродами. Ми знаємо, що і там скромно ті історичні річниці потайки будуть відмічені. На гробах колишніх борців за волю появляться де-не-де синьо-жовті прапорчики. На стрілецьких могилах китиці цвітів, а на загорієних окопах під Бродами, які стали місцем спочинку великого наших Друзів, невидима рука поставить заквітчані барвінком безрозві хрестик. На деяких з тих хрестів та невидима рука прибіс'є чи дощечку з написом: „Спіть хлопці спить, про долю волю тихо спить. Про долю волю вітчини. Чи ж можуть бути краші сні?“ Знаю, що там знайдуться ще і такі Друзі, що підуть стежками по полях великої битви під Бродами і, присівши на дернині, будуть дивитися, як між жита на лані опадають платочки червоного маків. Що візьмуть грудку дорогої землі, зрошеної бойовим потом стрільців Дивізії і кров'ю

Закінчено шкільний навчальний рік у „Нашій Українській Школі“

У суботу, 10-го червня ц. р. закінчено навчальний шкільний рік українськомовних предметів у „Нашій Українській Школі“ при Осередку СУМА ім. УПА у Філадельфії.

Закінчення шкільного року попередила Божественна свята літургія у наміренні української молоді, що її відправив о. год. 9-й ранку, в Метрополітальному Соборі Непорочного Зачаття ПДМ, Метрополіт Іосиф Шмондюк у сослуженні о. Романа Мірчука і о. Мельника. Під час Служби Божої Метрополіт виголосив до шкільної молоді глибоко змістовну і приступну для молоді проповідь.

По Службі Божій всі учні і батьки перейшли до каattedральної аудиторії, де учні отримали свідчення і нагороди, та які вручав учням і матурантам присутній Метрополіт Іосиф Шмондюк; нагородили уфундовані Головиним Урядом СУК „Провидіння“.

Після роздачі свідчень представник УНСОЮЗУ Микола Пришляк вручив матурантам від УНС чек в сумі 100.00 дол. На закінчення відбулася мистецька частина, в якій участь взяли шкільний хор під керівництвом учителя співу п. Бородавця, і садочок під ке-

ривництвом учительки Мирослави Шпериаль, який гарно виконав сценку „Була собі колись царівна“.

За старанням Матурального комітету під головуванням Маріяна Стасюка в популадневих годинах в цій же аудиторії відбулося прийняття для матурантів, їх батьків та, окремо запрошених гостей; всіх разом було понад сто осіб. Програмою прийняття проводила Микола Бачара.

Головну доповідь на прийнятті виголосив д-р Олександр Луцицький, у якій чітко накреслив наше завдання на поселеннях. Наша Українська Школа цього року дала сім матурантів, які отримали свідчення зрілості з дуже добрим успіхом. Матуранти: Ліда Саварин, Наталка Дубіль, Софія Галас, Володимир Стасюк, Василь Маліновський, Роберт Монтефюзко і Михайло Матійків.

Гратуляції і побажання дальших успіхів в науці матурантам складали: Метрополіт Іосиф Шмондюк, о. шамбелян Р. Моксаль, директор школи Богдан Тодор, голова Осередку СУМА Богдан Луцицький, голова Батьківського Комітету Іван Дубіль, опікун матуральних класів Марія Кононенко, Дмитро Ткачук, представник Української Школи, складаючи привіт, передав чек на суму 208 дол. на потреби школи. Від Т-ва Українських Інженерів Філадельфії отримано письмовий привіт і чек на суму 50.00 дол. Української Школи і Т-ву Українських Інженерів у Філадельфії та УНС щиро дякуємо. Від Крайової Управи СУМА, щиро вітає матурантів і бажав успіхів в дальній науці, член КУ СУМА Микола Бачара.

В імені матурантів складала подяку батькам і учительському зборі, матурантка Наталка Дубіль, після чого всі матуранти підійшли до Метрополіта і вручили йому дарунок — Ювілейну книгу „Нашої Української Школи“. Це гарно організоване прийняття відкрито і закінчено молитвою, що її провів Метрополіт Іосиф Шмондюк.

Увечері цього ж дня заходив Батьківського комітету в аудиторії школи св. Йосафата на Франкфорді під звуки оркестри „Сині Степи“ з Монреалю, Канада, відбувся дуже гарний і багатолюдний бал, зокрема молоді.

Бать матурантів, під час якого окремою церемонією учителька нашої школи Христия Кульчицька і директор школи Богдан Тодорів представляли матурантів та під гуртання оплески гостей балу вручали їм свідчення зрілості; майбутня класа матурантів вручала матуранткам китиці рож, а матурантам гвоздики. Цьогорічний бал пройшов із моральним матеріальним успіхом.

Микола Бачара

ЗБОРИ

ВІДЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,

16-го ЛИПНЯ 1978 р.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64 Вдл., о. год. 2-й по пол. Нова адреса — церква св. Покрови, 7381 Washington Ave., Clifton, N.J., близько Мейн Ав.

ПАСЕЙК, Н. Дж. Піврічні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42 Вдл., о. год. 2-й по пол. в УНДомі при 237 Hope Ave. На порядку нараз: вибір члена К. Комісії і виплата дивідендів. Проситися чекі відібрати на зборах. І. Блеха, предс., І. Хомко, заст. предс., П. Головачук, фін. секр., Н. Михайлишин, кас., В. Марушак, рек. секр.

Чортківська**Округа**

Історично-мемуарний збірник. Повісті: Чортків, Копичинці, Ворців, Заліщиці. Книжка у твердій темно-синій обгорці і золотими буквами, роботи мистця ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО. 926 сторінок. Ціна 25.00 дол. і 1/2 пересил.

СВОБОДА

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Бучач і Бучачина

Історично-мемуарний збірник. Книжка у твердій коралевій обгорці із золотими буквами, роботи мистця ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО. 943 сторінок з мапою.

Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилка

СВОБОДА

80 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

REAL ESTATE

A. E. SMAL & Co.

REAL ESTATE & INSURANCE
1733 Springfield Avenue
Maplewood, N.J. 07040
(201) 761-7500

Приймає всі роди забезпечення, зокрема: на особові і вантажні авта та мотоцикли; від вогню, від відповідальності і бонди; на життя і акцидентів поліси.

Продас і приймає на продаж нерухомості в Мейнпелуді. Ірвінгтоні та всіх доколичних місцевостях.

9-кім. дім, коло Союзівки — \$33,000.00.

6-кім. дім, три акри землі — \$50,000.00.

70 акрів землі, серед стейтового лісу, гірський потік, асфальтова дорога, за акер \$750.00.

19 акрів землі, коло Союзівки — \$18,000.00.

STEPHAN OLEKSIW
Licensed Real Estate Broker
Rock Haven Rd., P.O. Box 348
Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel. Kerhonkson (914) 626-7692

Елленвіль в горах Кетскіла

2 РОДИННИЙ ДІМ

1 м. від села, хата звернена до потоку, стеля викінчена деревом, комини з каменя, гараж, курник, антика джерело, неповний акр землі. Тел. власника: (212) 442-8578 або (914) 647-8968

Дім відкритий від 1 липня до 4 липня, від 1-5 по пол. \$34,900. Приймімо оферту.

Обставини примушують

ДЕШЕВО продати ДІМ

в Lansford, Pa., 20 хвилин від Оселі ім. О. Олжича, Lehigh-top. Є 5 кімнат, кухня, лазні, балкон, около 1/4 акра землі, і т. д. Простіть дзвонити: (212) GR 5-4943 в довільний порі, (24) 762-2978 по 7-й год. веч.

ФЛОРИДА

АПОПКА-ОРЛАНДО

В українському будучому селі на продаж:

ПЛОЩІ І ХАТИ

50 x 110 від \$6,000.00 дол. Хата з площею, 3 спальні від 17,000.00 дол.; 3 спальні від 19,000.00 дол.

85 x 120 стін від \$6,500.00 дол. Хата з площею, 3 спальні, гараж на 2 авта від 33,000.00 дол.

До всіх площ заведена: вода, каналізація, електрика, телефон і проведени асфальтові дороги.

Купно за готівку або сплати SUNNYLAND REALTY Stephen Kowalchuk, Realtor 855 N. Park Avenue Apopka, Florida 32708 (805) 886-3060

FUNERAL DIRECTORS

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ПЦІРА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere In New Jersey.

Також займаємося похоро-

нами на цвинтарі в Вавид-

Бруку і перенесенням тіл-

них Останків з різних

країн світу.

801 Springfield Avenue

IRVINGTON, N.J.

NEWARK, N.J.